

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

17. juni 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-817/19	<p>Ligue des droits humains (PNR-direktivet)</p> <p><u>Emne:</u> Forholdet mellem PNR-direktivets regler om karakteren af indhentede oplysninger samt indsamling og opbevaring heraf, og Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra d), fortolkes således, at den finder anvendelse på en national lovgivning såsom lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet samt Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF? [...] 10. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelsen af de foregående præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov, der bl.a. gennemfører direktiv (EU) 2016/681, er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger med henblik på at undgå retsusikkerhed og muliggøre, at oplysninger, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Rigspolitiet Til orientering: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Transportministeriet Søfartsstyrelsen	Dom	21.06.22

C-204/21	<p>Kommissionen mod Polen <u>Emne:</u> Domstolenes uafhængighed.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, set i lyset af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende EMRK's artikel 6, stk. 1, og i henhold til artikel 267 TEUF og princippet om EU-rettens forrang, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 42a, stk. 1 og 2, og artikel 55, stk. 4, i ustawa — Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov om de almindelige domstoles organisation, herefter »lov om de almindelige domstoles organisation«), artikel 26, stk. 3, og artikel 29, stk. 2 og 3, i ustawa o Sądzie Najwyższym (lov om den øverste domstol) og artikel 5, stk. 1a og 1b, i ustawa o sadach administracyjnych (lov om forvaltningsdomstole), i den affattelse, der følger af ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (lov af 20.12.2019 om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation, lov om den øverste domstol og visse andre love, herefter »ændringsloven«) samt ændringslovens artikel 8, hvorefter det er forbudt for alle nationale retter at efterprøve, om de EU-retlige krav vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er opfyldt. M.fl.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	28.06.22
C-615/20 og C-671/20	<p>YP <u>Emne:</u> RoL Polen. Disciplinære sanktioner mod polske dommere. Dommer Tuleya og afgørelse fra Disciplinærkammeret</p> <p><u>Sag C-615/20 vedrører:</u> 1) Skal EU-retten – særligt artikel 47 i [Den Europæiske Unions] charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og de heri nævnte rettigheder om effektive retsmidler og retten til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov – fortolkes således, at den er til hinder for bestemmelserne i national ret, navnlig dem, som er nævnt i det andet og det tredje spørgsmål nedenfor, dvs. artikel 80 og artikel 129 i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27. juli 2001 – lov om de almindelige domstoles organisation) (lov om de almindelige domstoles organisation), samt artikel 110, stk. 2a, i lov om de almindelige domstoles organisation, artikel 27, stk. 1, pkt. 1a, i ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (lov af 8. december 2017 om den øverste domstol), som giver Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol, Polen) mulighed for at ophæve en dommers immunitet samt suspendere denne fra dennes funktioner, og dermed faktisk forhindre dommeren i at træffe afgørelse i de sager, denne er blevet tildelt, navnlig når: a) afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol ikke udgør en »domstol« som omhandlet i chartrets artikel 47, artikel 6 i EMRK samt artikel 45, stk. 1, i Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (den polske forfatning) (dom i de forenede sager C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982); b) medlemmerne af afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol karakteriseres ved at have en meget stærk tilknytning til den lovgivende og den udøvende magt (kendelse af 8. april 2020, Kommissionen/Polen, sag C-791/19 R, EU:C:2020:277); c) Republikken Polen er blevet tilpligtet til at indstille anvendelsen af visse bestemmelser i lov af 8. december 2017 om den øverste domstol vedrørende den såkaldte Izba Dyscyplinarna (disciplinærafdeling) samt at afstå fra at overføre sager, der verserer for denne afdeling, til et dommerkollegium, der ikke opfylder kravene til uafhængighed (kendelse af 8. april 2020, Kommissionen/Polen, sag C- 791/19 R, EU:C:2020:277). M.fl.</p> <p><u>Sag C-671/20 vedrører:</u> 1) Skal EU-retten – særligt artikel 2 TEU og det deri fastsatte retsstatsprincip, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, samt princippet om forrang, princippet om loyalt samarbejde og retssikkerhedsprincippet – forstås således, at den er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats nationale ret, såsom artikel 41 b, stk. 1 og 3, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27. juli 2001 – lov om de almindelige domstoles organisation), således at en retspræsident – på</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	28.06.22

	egen hånd og uden retslig prøvelse – kan træffe afgørelse om at ændre sammensætningen af et dommerkollegium efter at et organ såsom Izba Dyscyplinarnas (disciplinærafdelingen) har givet tilladelse til indledningen af strafferetlig forfølgelse af en dommer, som oprindeligt indgik i dommerkollegiet (dommer I.T. ved den regionale domstol), som omfatter en obligatorisk suspension af dommeren fra dennes funktioner, hvilket navnlig indebærer, at dommeren ikke kan udøve sin funktion i de sager, som han var blevet tildelt, herunder sager, som han var blevet tildelt forud for den pågældende tilladelse? M.fl.			
C-181/21 og C-269/21	<p>G. m.fl. Spørgsmål: 1. Skal artikel 2 og 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«) og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder (»chartret«) fortolkes således, at: a) En domstol, der er sat med bl.a. en person, der er udpeget til dommerembedet ved denne domstol efter en procedure, der er kendetegnet ved manglende deltagelse af dommerstanden – en dommerstand, der oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt – i en situation, hvor det på baggrund af medlemsstatens forfatningsmæssige <i>acquis</i> er nødvendigt at inkludere dommere, der opfylder disse krav til udnævnelsen og indgår i en institutionel og strukturel sammenhæng, ikke er en domstol oprettet ved lov i henhold til EU-retten, fordi: - betingelsen om afgivelse af en udtalelse om en kandidat til et dommerembede skulle opfyldes af et dommerkollegium, og betingelsen bevidst blev undladt opfyldt i strid med de nationale regler og dommerkollegiets holdning; - det nuværende Krajowa Rada Sadownictwa (det nationale råd for retsvæsenet), der er valgt i strid med den polske forfatning og love, ikke er et uafhængigt organ sammensat af repræsentanter for dommersamfundet, der er udpeget i dets sammensætning, og som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og der dermed rent faktisk ikke blev givet en indstilling til udnævnelse til dommerembedet som fastsat i national ret; - deltagerne i udnævnelsesproceduren ikke var berettigede til at iværksætte anke til en domstol som omhandlet i artikel 2 og 19, stk. 1, TEU, samt artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i [chartret] [?] b) En domstol, der er sat med bl.a. en dommer, som er udpeget til dommerembedet efter en procedure, der kendetegnet ved vilkårlig indblanding fra den udøvende magt og som ikke inkluderer deltagelse af dommerstanden – idet dommerstanden oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og er uafhængigt af ethvert andet organ, hvilket sikrer en objektiv evaluering af kandidaten – henset til det forhold, at deltagelse af dommerstanden eller ethvert andet organ, som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og som kan sikre en objektiv vurdering af kandidaten i proceduren for udnævnelse af en dommer i overensstemmelse med den europæiske retstradition, der er forankret i ovennævnte bestemmelser i EU-traktaten og chartret, og som er grundlaget for Unionen som retsunion, er nødvendig for at kunne anerkende, at en national domstol garanterer det krævede niveau af effektiv domstolsbeskyttelse i sager, der er omfattet af EU-retten, og dermed at princippet om magtfordeling og magtbalance samt retsstatsprincippet sikres, ikke opfylder kravene til en uafhængig domstol oprettet ved lov [?] 2. Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 fortolkes således, at i en situation, hvor domstolen er sat med bl.a. en person, der er udnævnt på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), at: a) disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale regler, der tillægger den øverste domstols kammer enekompetence til at påkende lovmæssigheden af en sådan persons udnævnelse til dommerembedet, og som udelukkende består af personer, der er udnævnt til dommere på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), og som samtidig fastsætter en pligt til at afstå fra prøvelse af indsigelser vedrørende udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst; b) for at sikre effektiviteten af EU-retten kræver de en sådan fortolkning af bestemmelserne i national ret, der gør det muligt for retten <i>ex officio</i> at udelukke en sådan person fra at behandle en sag på grundlag af en analog anvendelse af bestemmelserne om udelukkelse af en dommer, der ikke kan pådomme en sag (<i>iudex in habilis</i>) [?]</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	29.06.22
C-99/21 P	<p>Danske Slagtermestre mod Kommissionen (appel af T-486/18) Emne: Spørgsmål søgsmålskompetence samt evt. om statsstøtte eller ej ved ændring af de danske betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	Dom	30.06.22

	<p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse af 19. april 2018 i statsstøttesag SA.37433(2017/FC) notificeret under dokument nr. C(2018) 2259 annulleres, — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsministeriet Energistyrelsen		
C-470/21	<p>La Quadrature du Net e.a. <u>Spørgsmål:</u> 1. Er civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse blandt de trafik- eller lokaliseringsdata, der principielt skal gøres til genstand for en forudgående kontrol ved en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet på brugerne, herunder deres kontaktoplysninger, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ myndighed skal indsamle disse data om de pågældende brugeres IP-adresse uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] – i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet [på brugerne], af den omstændighed, at disse data alene kan indsamles med henblik på at forhindre tilsidesættelser af forpligtelser, der i national ret er præcist, indskrænkende og udtømmende defineret, og af den omstændighed, at en systematisk kontrol af adgangen til data om hver enkelt bruger foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser, vil skade opfyldelsen af den samfundsopgave, der er overdraget den uafhængige administrative myndighed, der er befojet til at foretage denne indsamling – er til hinder for, at denne kontrol foretages i overensstemmelse med hensigtsmæssige retningslinjer, såsom en automatisk kontrol, i givet fald under tilsyn af en intern enhed i det pågældende organ, hvis embedsmænd, der foretager indsamlingen, er uafhængige og upartiske?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	05.07.22

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypeskolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-704/20 PPU og C-39/21 PPU	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Examen d'office de la rétention) m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> Gælder der i henhold til EU-retten, særligt artikel 15, stk. 2, i tilbagesendelsesdirektivet ([direktiv 2008/115/EU]) og artikel 9 i modtagelsesdirektivet ([direktiv 2013/33/EU]), sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...], en pligt til prøvelse af egen drift, således at retten er forpligtet til på eget initiativ (ex officio) at bedømme, om alle betingelser for frihedsberøvelse er opfyldt, herunder betingelser, hvis opfyldelse udlændingen ikke har bestridt, selv om den pågældende havde mulighed herfor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	21.06.22
C-267/20	<p>Volvo et DAF Trucks 1) Skal artikel 101 TEUF og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter søgsmålsfristen på 5 år, der er fastsat i direktivets artikel 10, samt artikel 17 om retslig vurdering af tabet, ikke finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, idet den fastsætter skærings tidspunktet for den tilbagevirkende kraft på tidspunktet for sanktionen og ikke på tidspunktet for anleggelsen af søgsmålet[?] 2) Skal artikel 22, stk. 2, i direktiv 2014/104/EU og udtrykket »tilbagevirkende kraft« fortolkes således, at direktivets artikel 10 finder anvendelse på et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der, selv om det er anlagt efter ikrafttrædelsen af direktivet og gennemførelsesbestemmelserne, ikke desto mindre vedrører tidligere faktiske omstændigheder eller sanktioner[?] 3) Når der anvendes en bestemmelse som den i artikel 76 i Ley de Defensa de la Competencia (lov om beskyttelse af konkurrencen), skal artikel 17 i direktiv 2014/104/EU om retslig vurdering af tabet da fortolkes således, at der er tale om en processuel bestemmelse, der finder anvendelse i hovedsagen, hvor søgsmålet er anlagt efter ikrafttrædelsen af den nationale gennemførelsesbestemmelse[?]</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	22.06.22
C-534/20	<p>Leistrütz 1. Skal artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse, herefter »forordning 2016/679«) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, i den foreliggende sag § 38, stk. 1 og 2, sammenholdt med § 6, stk. 4, andet punktum, i Bundesdatenschutzgesetz (den tyske forbundslov om databeskyttelse, BDSG), hvorefter den dataansvarliges ordinære opsigelse af databeskyttelsesrådgiverens ansættelsesforhold, idet den dataansvarlige er dennes arbejdsgiver, er ulovlig, uafhængigt af, om opsigelsen skyldes udførelsen af dennes opgaver? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: 2. Er artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning 2016/679 også til hinder for en sådan bestemmelse i national lovgivning, såfremt udpegelsen af databeskyttelsesrådgiveren ikke er obligatorisk i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning 2016/679, men kun i henhold til medlemsstatens lovgivning? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: 3. Hviler artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning 2016/679 på et tilstrækkeligt bemyndigelsesgrundlag, navnlig for så vidt som denne bestemmelse omfatter databeskyttelsesrådgivere, der står i et ansættelsesforhold til den dataansvarlige?</p>	Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	22.06.22
C-661/20	<p>Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik Påstande: — Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den har undtaget skovforvaltningsprogrammer og ændringer dertil, lejlighedsvis skovhugst og risikoforebyggende foranstaltninger for skove samt</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	22.06.22

	<p>afhjælpning af følgerne af skade forårsaget af naturkatastrofer fra kravet om, at disse, når de kan påvirke Natura 2000-lokaliteter væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på de pågældende lokaliteter under hensyn til bevaringsmålsætningerne for disse lokaliteter.</p> <p>— Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har truffet passende foranstaltninger for at forebygge forringelse af levesteder og forstyrrelser med betydelig indvirkning på særligt beskyttede områder, der er udpeget til beskyttelse af tjurer (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 og OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028).</p> <p>— Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke har truffet de påkrævede særlige bevaringsforanstaltninger for så vidt angår tjurers levested i områderne OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra og OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, der er udpeget til beskyttelse af denne art med henblik på at sikre, at den kan overleve og formere sig i sit udbredelsesområde.</p> <p>— Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>				
C-238/21	<p>Porc Bau</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Er artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 til hinder for en national lovgivning, hvorefter affaldsfasens ophør kun indtræder, når affald eller eksisterende stoffer eller heraf udvundne stoffer anvendes direkte som substitution for råstoffer eller produkter fremstillet af primære råstoffer, eller de er blevet forberedt til genanvendelse? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Er artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 til hinder for en national lovgivning, hvorefter affaldsfasens ophør for udgravningsmateriale tidligst kan indtræde, når råstoffer eller produkter fremstillet af primære råstoffer substitueres? Såfremt det første og/eller andet spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>3. Er artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at affaldsfasens ophør for udgravningsmateriale ikke kan indtræde, hvis formelle kriterier (navnlig registrerings- og dokumentationsforpligtelser), som ikke har nogen miljømæssigt relevant indflydelse på den iværksatte foranstaltning, ikke opfyldes, eller ikke opfyldes fuldstændigt, selv om udgravningsmaterialet påviseligt ligger under de grænseværdier (kvalitetsklasse), der skal overholdes i forbindelse med det planlagte konkrete anvendelsesformål?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	22.06.22
C-259/21	<p>Parlamentet mod Rådet</p> <p>Artikel 15-17, 20 og artikel 59, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2021/92 af 28. januar 2021 om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande 1 annulleres.</p> <p>Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	22.06.22
T-657/20	<p>Ryanair mod Kommissionen</p> <p>Påstande:</p> <p>— Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 9. juni 2020 om statsstøtte SA.57410 COVID — Recapitalisation of Finnair annulleres.</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	22.06.22

	— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.				
C-625/20	INSS 1. – »Er den spanske regel om ydelsernes forenelighed, som er fastsat i artikel 163, stk. 1, i den almindelige lov om social sikring, således som den er fortolket i, retspraksis, der forhindrer kombinationen af to ydelser for fuldstændig og varig uarbejdsdygtighed, der er tilkendt i den samme ordning, mens den tillader foreneligheden af ydelser, der er tilkendt i forskellige ordninger, men som i alle tilfælde er optjent på grundlag af uafhængige bidrag, under hensyntagen til kønsfordelingen i den spanske sygesikrings forskellige ordninger, i strid med de EU-retlige regler, der er indeholdt i artikel 4 i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), idet den kan medføre indirekte forskelsbehandling på grund af køn?« 2. – Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: »Kan den spanske lovgivning være i strid med EU-retten, såfremt de to ydelser vedrører forskellige skader?«	Miljøministeriet	O-sag	Dom	30.06.22
C-51/21	Aktsiaselts M.V.WOOL <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal det andet mikrobiologiske kriterium »ikke påvist i 25 g«, som anføres i artikel 3, stk. 1, og punkt 1.2 i tabellen i kapitel 1 i bilag I til forordning nr. 2073/2005, under hensyntagen til denne forordning og beskyttelsen af folkesundheden samt de formål, der forfølges med forordning nr. 178/2002 og forordning nr. 882/2004, fortolkes således, at det mikrobiologiske kriterium »ingen i 25 g« i alle tilfælde også gælder for markedsførte fødevarer i deres holdbarhedsperiode, såfremt fødevareromsomhedslederen over for den kompetente myndighed ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at dokumentere, at andre spiseklare fødevarer, der understøtter vækst af <i>Listeria monocytogenes</i> , end fødevarer bestemt til spædbørn og til særlige medicinske formål, ikke overskrider grænseværdien på 100 cfu/g i deres holdbarhedsperiode? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal det andet mikrobiologiske kriterium »ikke påvist i 25 g«, som anføres i artikel 3, stk. 1, og punkt 1.2 i tabellen i kapitel 1 i bilag I til forordning nr. 2073/2005, under hensyntagen til denne forordning og beskyttelsen af folkesundheden samt de formål, der forfølges med forordning nr. 178/2002 og forordning nr. 882/2004, fortolkes således, at uanset om fødevareromsomhedslederen over for den kompetente myndighed i tilstrækkelig grad kan dokumentere, at fødevarer ikke overskrider grænseværdien på 100 cfu/g i sin holdbarhedsperiode, da gælder der to alternative mikrobiologiske kriterier for denne fødevarer, nemlig 1) så længe fødevarer er under fødevareromsomhedsleders kontrol, kriteriet »ingen i 25 g«, og 2) efter at fødevarer har forladt fødevareromsomhedslederens umiddelbare kontrol, kriteriet »100 cfu/g?«	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	F-sag	Dom	30.06.22
C-192/21	Comunidad de Castilla y León Sagen vedrører: A) Skal begrebet »sammenlignelig fastansat«, som anvendes i § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 mellem de generelle tværfaglige organisationer (EFS, UNICE og CEEP), og som er indeholdt som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at det arbejde, som en fastansat tjenestemand har udført som midlertidigt ansat tjenestemand forud for sin fastansættelse, i forbindelse med konsolideringen af vedkommendes lønklasse skal sidestilles med det arbejde, der er udført af en anden fastansat tjenestemand? B) Skal § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 mellem de generelle tværfaglige organisationer (EFS, UNICE og CEEP), og som er indeholdt som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at både den omstændighed, at den pågældende tjenestetid allerede er taget i betragtning og medregnet	Miljøministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	30.06.22

	i forbindelse med opnåelsen af status som fastansat tjenestemand, og udformningen af det vertikale karriereforløb for tjenestemænd i den nationale lovgivning er objektive forhold, der begrundes, at det arbejde, som en fastansat tjenestemand har udført som midlertidigt ansat tjenestemand forud for sin fastansættelse, ikke skal tages i betragtning ved konsolideringen af vedkommendes lønklasse?				
C-205/21	<p>Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Gennemføres artikel 10 i direktiv 2016/680 korrekt, idet der i den nationale lov – artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vatesnjite raboti [lov om indenrigsministeriet] – henvises til den lignende bestemmelse i artikel 9 i forordning 2016/679?</p> <p>2. Er betingelsen i artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 52 og artikel 3 og 8, om, at en begrænsning i den personlige integritet og i beskyttelsen af personoplysninger skal være hjemlet i lovgivning, opfyldt, når der findes indbyrdes modstridende nationale retsforskrifter vedrørende behandlingen af genetiske og biometriske data med henblik på politimæssig registrering?</p> <p>3. Er en national lov – artikel 68, stk. 4, i lov om indenrigsministeriet –hvorefter retten er forpligtet til at træffe afgørelse om obligatorisk indsamling af personoplysninger (optagelse af kartoteksfotos og fingeraftryk, prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil), når en person, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, nægter at medvirke frivilligt til indsamlingen af disse personoplysninger, uden at retten kan vurdere, om der er væsentlig grund til at tro, at personen har begået den strafbare handling, som vedkommende er sigtet for, forenelig med artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 48?</p> <p>4. Er en national lov – artikel 68, stk. 1-3, i lov om indenrigsministeriet –hvorefter optagelse af kartoteksfotos og fingeraftryk og prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil skal foretages for alle personer, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, forenelig med artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680?</p>	Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	30.06.22
C-72/22 PPU	<p>Valstybės sienos apsaugos tarnyba</p> <p>Spørgsmål:</p> <p>1. Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter, såsom de i denne sag anførte, som i tilfælde af en erklæring af militær undtagelsestilstand, undtagelsestilstand eller også en erklæring af en nødsituation som følge af en massetilstrømning af udlændinge, i princippet ikke gør det muligt for en udlænding, som er indrejst og fortsat opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, at indgive en ansøgning om international beskyttelse?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 8, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse da fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter, som i tilfælde af en erklæring af militær undtagelsestilstand, undtagelsestilstand eller også en erklæring af en nødsituation som følge af en massetilstrømning af udlændinge bestemmer, at en asylansøger kan tilbageholdes, blot fordi den pågældende er indrejst på Republikken Litauens område ved ulovligt at krydse Republikken Litauens landegrænse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	30.06.22
T-280/18	<p>ABLV Bank mod SRB</p> <p>Påstande:</p> <p>— Afgørelser truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) af 23. februar 2018 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren og dennes datterselskab ABLV Bank Luxembourg, SA.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	06.07.22

C-576/20	<p>Pensionsversicherungsanstalt</p> <p>1. Skal artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at børnepasningsperioder, som er tilbagelagt i andre medlemsstater, tages i betragtning af en medlemsstat, der er kompetent til at tildele en alderspension, i henhold til hvis lovgivning pensionsansøgeren med undtagelse af disse børnepasningsperioder hele sit arbejdsliv har været i lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig virksomhed, allerede fordi denne pensionsansøger på den dato, fra hvilken børnepasningsperioden for det pågældende barn i henhold til denne medlemsstats lovgivning blev taget i betragtning, hverken var i lønnet beskæftigelse eller udøvede selvstændig virksomhed? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Skal artikel 44, stk. 2, [...] første sætningsdel, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at den medlemsstat, der er kompetent i henhold til afsnit II i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, i henhold til sin lovgivning generelt ikke tager børnepasningsperioder i betragtning, eller kun i konkrete tilfælde ikke gør dette?</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	07.07.22
C-13/21	<p>Pricoforest</p> <p>1. Skal begrebet »radius af 100 km« i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 561/2006 fortolkes således, at afstanden i fugleflugtslinje mellem virksomhedens hjemsted og destinationen skal være mindre end 100 km, eller således at køretøjets reelt tilbagelagte vejstrækning skal være mindre end 100 km?</p> <p>2. Skal bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 561/2006 fortolkes således, at udførelsen inden for en måned af transportopgaver henhørende til den i denne bestemmelse omhandlede kategori, hvoraf nogle udføres inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted og andre ved overskridelse af denne radius, med hensyn til undtagelsen af den i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 561/2006 omhandlede situation fra anvendelsen af denne forordning gennem en national bestemmelse indebærer, at denne undtagelse omfatter alle de berørte transportopgaver, kun transportopgaver udført [uden] [...] overskridelse af radiussen af 100 km eller ingen af dem?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	07.07.22
C-24/21	<p>PH</p> <p>1) Er forbuddet i artikel 2.1 i Friuli Venezia Giulias regionallov nr. 5/2011, hvormed der er blevet indført sameksistensforanstaltninger, som indebærer forbud mod dyrkelse af MON 810-majs i regionen Friuli Venezia Giulia, foreneligt eller i strid med hele opbygningen af direktiv 2001/18, også i lyset af forordning 1829/2003 og oplysningerne i henstilling 2010/C 200/01?</p> <p>2) Udgør ovennævnte forbud også en foranstaltning med tilsvarende virkning, der således er i strid med artikel 34 TEUF, 35 TEUF og 36 TEUF?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	07.07.22
C-83/21	<p>Airbnb Ireland et Airbnb Payments UK</p> <p>1) Hvilken er den korrekte fortolkning af begreberne »teknisk forskrift« for informationssamfundets tjenester og »forskrift vedrørende tjenester« i informationssamfundet som omhandlet i direktiv (EU) 2015/1535, og skal disse begreber især fortolkes således, at de også omfatter skattemæssige foranstaltninger, der ikke direkte er bestemt til at regulere den specifikke tjeneste i informationssamfundet, men ikke desto mindre påvirker den konkrete levering heraf i medlemsstaten, navnlig ved over for alle leverandører af ejendomsformidlingstjenester – herunder også ikkeetablerede aktører, som leverer deres tjenester online – at indføre supplerende forpligtelser, der udgør et middel til en effektiv skatteopkrævning fra udlejere, såsom</p> <p>a) indsamling og efterfølgende overførsel til medlemsstatens skattemyndigheder af oplysninger om aftaler om korttidsudlejning indgået gennem formidlerens virksomhed,</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	07.07.22

	<p>b) indeholdelse og efterfølgende indbetaling til statskassen af den andel, der tilkommer staten, af de summer, som lejere betaler til udlejere?</p> <p>2) Domstolen anmodes om besvarelse af følgende spørgsmål:</p> <p>a) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, til hinder for en national foranstaltning, som pålægger ejendomsformidlere, der opererer i Italien – herunder altså også ikke-etablerede aktører, som leverer deres tjenesteydelser online – at indsamle oplysninger om aftaler om korttidsudlejning indgået gennem deres virksomhed og efterfølgende at overføre disse oplysninger til skattemyndighederne med henblik på opkrævning af direkte skatter fra tjenesternes brugere?</p> <p>b) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, til hinder for en national foranstaltning, som pålægger ejendomsformidlere, der opererer i Italien – herunder altså også ikke-etablerede aktører, som leverer deres tjenesteydelser online – og medvirker ved betaling af lejen for aftaler om korttidsudlejning indgået gennem deres virksomhed, at indeholde kildeskat af disse betalinger og efterfølgende at indbetale denne skat til statskassen med henblik på opkrævning af direkte skatter fra tjenesternes brugere?</p> <p>c) Såfremt de foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, da alligevel være genstand for restriktioner i overensstemmelse med [EU]-retten, der følger af nationale foranstaltninger som de ovenfor i spørgsmål a) og b) beskrevne henset til, at opkrævningen af direkte skatter fra tjenesternes brugere i modsat fald ikke er effektiv?</p> <p>d) Kan princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, være genstand for restriktioner i overensstemmelse med [EU]-retten, der følger af en national foranstaltning, som pålægger ejendomsformidlere, der ikke er etableret i Italien, at udpege en fiskal repræsentant, som i den ikke-etablerede formidlers navn og på dennes vegne skal overholde de ovenfor i spørgsmål b) beskrevne foranstaltninger henset til, at opkrævningen af direkte skatter fra tjenesternes brugere i modsat fald ikke er effektiv?</p> <p>3) Skal artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at den nationale ret i tilfælde af et spørgsmål om fortolkningen af [EU]-retten (såvel den primære som den afledte), som en af parterne har rejst ved at fremlægge dets præcise ordlyd, alligevel har beføjelse til at omformulere spørgsmålet og efter eget skøn, navnlig efter sin egen bedste overbevisning, kan fastlægge de relevante [EU]-retlige forskrifter, de nationale bestemmelser, som eventuelt ikke er forenelige hermed, og ordlyden af spørgsmålet, selvsagt inden for grænserne af det omtvistede emne, eller har den nationale ret pligt til at forelægge spørgsmålet nøjagtigt som formuleret af den anmodende part?</p>				
C-194/21	<p>Staatssecretaris van Financiën</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 184 og 185 i momsdirektivet af 2006 fortolkes således, at en afgiftspligtig, som ved erhvervelse af en vare eller modtagelse af en ydelse, har undladt inden for den gældende nationale forvaltningsfrist at foretage fradrag for indgående moms (»det oprindelige fradrag») i overensstemmelse med den påtænkte afgiftspligtige benyttelse, har ret til – i forbindelse med en regulering i anledning af den senere første benyttelse af varen eller ydelsen – at gennemføre fradraget, såfremt den faktiske benyttelse af varen eller ydelsen på reguleringstidspunktet er den samme som den påtænkte benyttelse?</p> <p>2. Har det for besvarelse af spørgsmål 1 betydning, at undladelsen af at gennemføre det oprindelige fradrag ikke skyldes svig eller</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	07.07.22

	misbrug af rettigheder, og at der ikke er konstateret skadelige følger for statskassen?				
C-247/21	Luxury Trust Automobile Sagen vedrører: 1) Skal artikel 42, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med artikel 197, stk. 1, litra c), i direktivet (for så vidt som affattet i Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.7.2010) fortolkes således, at modtageren også er udpeget som betalingspligtig for moms, når der anføres følgende i fakturaen, der ikke angiver moms: »afgiftsfri trepartstransaktion inden for Fællesskabet«? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: a) Kan en sådan fakturaoplysning gyldigt berigtiges efterfølgende (ved følgende angivelse: »trepartstransaktion inden for Fællesskabet i henhold til UStG's artikel 25. Afgiftsskylden overgår til modtageren af varen«)? b) Kan en berigtigelse kun være gyldig, hvis den berigtigede faktura kommer frem til fakturamodtageren? c) Har berigtigelsen tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor den oprindelige faktura blev udfærdiget? 3) Skal artikel 219a i direktiv 2006/112/EF (som affattet i Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.7.2010 og berigtigelsen i EUT L 299/46 af 17.11.2010) fortolkes således, at fakturaen skal udstedes efter reglerne i den medlemsstat, hvis bestemmelser ville skulle anvendes, hvis der i fakturaen endnu ikke er udpeget en »modtager« som betalingspligtig for moms; eller er det bestemmelserne i den medlemsstat, hvis bestemmelser ville skulle anvendes, hvis det antages, at der gyldigt er udpeget en »modtager« som betalingspligtig for moms, der skal finde anvendelse?	Skatteministeriet	O-sag	GA	07.07.22
C-257/21 og C-258/21	Coca-Cola European Partners Deutschland m.fl. Sagen vedrører: 1. Gennemfører bestemmelser i en kollektiv overenskomst direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden som omhandlet i artikel 51, stk. 1, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når bestemmelserne i den kollektive overenskomst fastsætter en højere kompensation for uregelmæssigt natarbejde end for regelmæssigt natarbejde? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Er bestemmelser i en kollektiv overenskomst, der fastsætter en højere kompensation for uregelmæssigt natarbejde end for regelmæssigt natarbejde, forenelige med artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når der herved ud over at kompensere for de sundhedsmæssige problemer ved natarbejdet også skal kompenseres for belastninger, som skyldes, at planlægning af uregelmæssigt natarbejde er vanskeligere?	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	07.07.22
C-308/21	SATA International – Azores Airlines Sagen vedrører: ‘Does a delay of more than three hours to, or the cancellation of, a flight as a result of a breakdown of the supply of fuel at the airport of origin, in the case where that airport is responsible for the management of the fuel system, constitute an ‘extraordinary circumstance’ within the meaning and for the purposes of Article 5(3) of Regulation (EC) No 261/2004 of the European Parliament and of the Council of 11 February 2004?’	Transportministeriet	O-sag	Dom	07.07.22
C-351/21	Beobank Sagen vedrører: 1) Er betalingstjenesteudbyderen i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a), i direktiv 2007/64/EF omfattet af en indsatsforpligtelse eller en resultatforpligtelse med hensyn til tilvejebringelse af »oplysninger om betalingsmodtageren«? 2) Omfatter »oplysninger om betalingsmodtageren«, jf. denne bestemmelse, de oplysninger, der gør det muligt at identificere den fysiske eller juridiske person, der har modtaget betalingen?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	07.07.22
C-377/21	Zone de secours Hainaut Skal § 4 i rammeaftalen, der gennemføres ved Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS fortolkes således, at den er til hinder for en nationallovgivning, der ved beregningen af lønnen til fastansatte brandmænd, der arbejder på fuld tid, ved fastsættelsen af deres lønningsmæssige anciennitet opgør detarbejde, der er udført som frivillig brandmand, i forhold til arbejdsmængden, dvs. varigheden af det reelt udførte arbejde, i	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	07.07.22

	henhold til »prorata temporis«-princippet og ikke i henhold til den periode, i hvilken dette arbejde er blevet udført?				
C-404/21	<p>INPS et Repubblica italiana</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>»Skal artikel 45 TEUF og 48 TEUF samt artikel 4 TEU, artikel 11 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i [EU] og artikel 8 bilag IIIa til ansættelsesvilkårene for ansatte ved ECB fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning eller en national administrativ praksis, hvorefter en arbejdstager i en medlemsstat, som har indbetalt bidrag til den nationale socialsikringsinstitution, og som på nuværende tidspunkt arbejder i en EUinstitution, såsom ECB, ikke til denne institutions pensionsordning kan overføre de bidrag, som vedkommende har indbetalt til hjemlandets nationale socialsikringsordning?</p> <p>På baggrund af svaret på det første spørgsmål ønskes oplyst, om det er muligt at overføre pensionsbidrag, selv om der ikke er vedtaget en national gennemførelsesforanstaltning eller indgået en særskilt aftale mellem den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, eller arbejdstagerens pensionsinstitut, på den ene side, og EU-institutionen, på den anden side?»</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	07.07.22